

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa A. R.
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Aresztu Śledczego w Z.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 maja 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 28 stycznia 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. przyznaje adw. J.W. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) powiększoną o 23% podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym;**
- 3. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga

kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Niniejsza sprawa dotyczy roszczeń osoby osadzonej w zakładzie karnym o zadośćuczynienie w związku z warunkami pozbawienia wolności. Zasadnicza część twierdzeń sformułowanych w skardze kasacyjnej odnosi się do możliwego pozbawienia skarżącego możliwości obrony jego praw w związku z odmową ustanowienia dla niego pełnomocnika z urzędu w postępowaniu przed sądem powszechnym. Ustanowienie pełnomocnika z urzędu pozostaje zawsze w sferze dyskrejonalnej decyzji sądu rozpoznającego sprawę, który musi ocenić, czy *ad casum* występują przesłanki do udzielenia stronie nieodpłatnej pomocy prawnej. W zakresie tym nie występują zasadnicze wątpliwości prawne, które mogłyby odpowiadać przesłankom przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania według art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. W okolicznościach sprawy, w której wniesiono skargę kasacyjną, trudno także dopatrzeć się wyraźnych przesłanek, które pozwalałyby przyjąć, że odmowa ustanowienia pełnomocnika z urzędu nastąpiła w sposób rażąco błędny. Nie pozwala to stwierdzić, by skarga kasacyjna była w tym zakresie oczywiście uzasadniona, a tym bardziej, by w tym zakresie zachodziła nieważność postępowania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

Sąd Najwyższy nie obciążył powoda kosztami postępowania kasacyjnego na podstawie art. 102 k.p.c.